

عنوان مقاله:

حریم یحجاب در معماری سنتی خانه های مازندران (نمونه مورد بررسی هشتی در خانه های قدیمی امل)

محل انتشار:

دومین همایش ملی هنر تبرستان (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

جمشید میرهادی - عضو هیئت علمی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد چالوس

ابراهیم امیرکلایی - عضو هیئت علمی، دانشگاه آزاد سوادکوه

زهره سنایی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد چالوس

خلاصه مقاله:

یکی از مهمترین اصولی که در معماری سنتی ایران زمین بالاخص پس از اسلام مورد توجه قرار گرفته است، اصل محرمیت می باشد که به بهترین وجه در تمامی بناها از بناهای عظیم و بزرگ عمومی تا خانه های مسکونی و از فضاهای عمومی شهری تا فضاهای نیمه عمومی و خصوصی تر به کار گرفته شده است. حرمتگذاری به جایگاه زنان یکسو و نقش فرهنگ و اعتقادات مذهبی از سویی دیگر در پدیدار شدن محرمیت در معماری سنتی ایران و حفظ حریم های مشخص نقش بسزایی داشته است که موجب شکل گیری گونه ای خاص از معماری به خصوص در فضاهای مسکونی ایران شده است. فضاهای کوچک و مسقفی که درب کوجه را با یک یا دو انحنای به فضای داخل خانه متصل می کرده است. به عنوان یک فضای مشترک پاسخگوی نیازهای ارتباطی بوده، محرمیت نیز محفوظ می ماند. اغلب به شکل هشت ضلعی یا نیمه هشتضلعی و یا بیشتر مواقع چهارگوش است. هشتی دارای سقفی کوتاه و یک منفذ کوچک نور در سقف گنبدی شکل آن است و عموماً سکوهائی برای نشستن در آن طراحی شده است. هشتی برای انشعاب قسمتهای مختلف خانه و گاه برای دسترسی به چند خانه ساخته می شد. در این مقاله سعی شده است به بررسی حریم و حجاب با تکیه بر ساختار هشتی در معماری خانه ای شهر امل بپردازد. این پژوهش معماری خانه های ملک، شفاهی، منوچهری و خانه مقیمی را مورد بررسی قرار داده و با تکیه بر ساختار معماری این بناها به اهمیت این فضاها در معماری سنتی مازندران می پردازد.

کلمات کلیدی:

حریم، حجاب، معماری سنتی، هشتی، خانه های امل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/283265>

